

- високите скали и укрепените стръмнини на огромната скалиста стена, която преминава, като се извишава и става все по-стръмна почти до крепостта на Масада; четириъгълните останки от нея, издигащи се повече от 1500 фута над равнището на Мъртво море, представляват голяма плоска възвишеност, ограничена от всички страни с широки пукнатини и вертикални стени. Тя се вижда от Енгеди. На изток оттук, зад дълбоките проходи на Арнон и малките рекички на мрачните планини гледат надолу белите кули на Керак с голямата скала, която изглежда непристъпна" (д-р Коннигем Гейки). Ще приведем и не по-малко любопитното описание на руския пътешественик Норов: "Планинският път от Витания към Йорданската пустиня представлява на места слабо обработени стръмнини, но с отдалечаването от Витания пейзажът става все по-пуст. След първата стръмнина се виждат само оголени планини. На 20 минути път от Витания, по спусъка в дълбока долина, при полите на планината се открива извор. Този извор, толкова приятен за уморените пътници, идващи от Йорданската пустиня, е същият, който в книгата на Иисус Навин е наречен "слънчев извор". Той е осветен от преданието, че Спасителят често отдъхвал при него със Своите апостоли и се прохлаждал от неговите струи. Оттук започват най-дивите дебри. Пътят върви към долината по склоновете на скали. За по-малко от два часа ние се изкачваме на планината, на върха на която се виждат останки от здание, наричано "хотел на добрия Самарянин". Това място в древност носело името Адоним или Кърваво, поради разбойниците, които често върлували тук. От Адоним ние стигнахме до края на ужасна пропаст. Долу шумеше бърз поток, а ребрата на скалите бяха осянати от пещери; в тях сега се крият хищни зверове, но някога те служели за обител на отшелници... Скоро планините отстъпиха и се откриха величествената Йорданска пустиня, Йерихон, течението на свещения Йордан, Мъртвото море и Аравийските планини... Спускайки се от стръмнините на Юдейските планини, ние оставихме йерихонския път и почти веднага се върнахме наляво след оглеждането на планините... Дивата пустиня се оживи; разкошни полета изведнъж замениха безплодната почва; маслинови и смокинови гори ограждаха пътя ни. Радвахме се и се удивлявахме с поглед, привикнал на пустош; накрая шуртенето на бързо скачащия поток довърши прелестта на гледката... С отклонението ни от долината и приближаването ни към планините жизнеността започва да изчезва и накрая природата придоби най-грозен вид. Ние тръгнахме към възвишението; като се качихме на него, видяхме пред себе си дълбока пропаст, а зад нея две грамадни, поразително пусати каменни планини; те се разпростираха като две големи шатри. Втората планина с белезникав връх е изпъстрена с дълбоки пещери; тя се спуска от средата като непристъпна отвесна стена на варовитото бърдо на дъното на пропастта. В една от мрачните пещери на тази планина Спасителят на света, отдалечил се от хората в пост и молитва четиридесет денонощия, подготвял Себе Си за великия подвиг на изкуплението на човешкия род... Когато се обърнете оттук с лице към Йорданската пустиня, то страшният вид на четиридесетдневната